

Вирок
від 05.04.2024 по справі 208/9055/21
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/9055/21

№ провадження 1-кп/208/271/24

ВИРОК

Іменем України

05 квітня 2024 р. м. Кам'янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі: головуючого, судді
ОСОБА_1 , при секретарях ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

за участю прокурора ОСОБА_4 ,

обвинуваченого ОСОБА_5 , захисників ОСОБА_6 , ОСОБА_7 ,

у відкритому судовому засіданні розглянувши матеріали
кримінального провадження № 12021041160000578 відносно:

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області, громадянина України, офіційно не
працевлаштований, освіта середньотехнічна, одружений,
зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1 , фактично мешкає:
АДРЕСА_2 , раніше не судимого,

який обвинувачується у скоєнні кримінального
правопорушення передбаченого ч.2 ст. 121 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Приблизно о 08.30 годині 22.09.2021 року, ОСОБА_5 разом з
раніше незнайомим ОСОБА_9 , перебував неподалік магазинів,

що знаходяться за адресою: АДРЕСА_3 , де на ґрунті особистої неприязні між ними виник словесний конфлікт.

В ході зазначеного конфлікту у ОСОБА_10 раптово виник протиправний умисел спрямований на заподіяння ОСОБА_11 тілесних ушкоджень, реалізуючи який він стоячи поруч з останнім, діючи цілеспрямовано, розуміючи, що шляхом нанесення удару кулаками людини можливо спричинити їй тілесні ушкодження, передбачаючи такі наслідки та свідомо допускаючи їх настання, наніс потерпілому близько трьох ударів в область голови, після чого наніс близько трьох ударів кулаками лівої та правої руки в область спини та в область правої та лівої частини тулуба, внаслідок яких ОСОБА_11 впав на правий бік.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на заподіяння ОСОБА_11 тілесних ушкоджень, ОСОБА_12 діючи цілеспрямовано, розуміючи, що шляхом нанесення ударів ногами в тіло людини можливо заподіяти їй тілесні ушкодження, передбачаючи такі наслідки та свідомо допускаючи їх настання, лівою та правою ногою наніс потерпілому близько чотирьох ударів в область лівої бічної сторони тулуба.

В повному обсязі реалізувавши свій протиправний умисел на заподіяння ОСОБА_11 тілесних ушкоджень, ОСОБА_12 залишив місце вчинення кримінального правопорушення.

В результаті умисних злочинних дій ОСОБА_12 , ОСОБА_11 заподіяно тілесні ушкодження у вигляді тупої травми тулуба з переломами 10-го ребра ліворуч, раною селезінки з внутрішньо-черевною кровотечею, які по ознаці небезпеки для життя відносяться до тяжких тілесних ушкоджень, та в даному випадку призвели до смерті потерпілого, яка настала близько 07.00 08.00 годині 23.09.2021 року.

В судовому засіданні Агріпішин свою вину у вчиненні злочину при зазначених в обвинувальному акті обставинах визнав частково та пояснив наступне.

ОСОБА_13 він раніше не знав. В період 2018 - 2021 років він працював охоронцем на Центральному ринку міста. Вранці 22.09.2021 року, будучи вихідним, він приїхав на ринок до дівчини, яка працювала в лоточку. Допомогає їй переносити коробки з відділення « ІНФОРМАЦІЯ_2 » з боку вулиці

Мурахтова. Дівчина пішла відкривати лоток. Він побачив декілька чоловіків, один з яких - ОСОБА_11, підійшов до перенесених ними коробок та намагався одну з них забрати. В коробці були речі і він втрутившись, наказав коробки не брати. На ґрунті його зауваження, між ним та ОСОБА_11 виник словесний конфлікт і останній виражався в його бік нецензурною лайкою. На цьому конфлікт вичерпався.

Вийшовши з ринку він проходив біля магазину «Ева», де побачив двох чоловіків які йшли йому назустріч. Один з них ОСОБА_11, розбив скляну пляшку та став йти на нього з «розочкою», погрожуючи зарізати. В другій руці останній тримав пакет. Інший чоловік щось пробурмотів та пішов. Діставши газовий балончик він розпилив його на ОСОБА_11, а той підійшовши замахнувся на нього, а потім схопив за руку в якій він тримав балончик. Розбита пляшка випала з руки чоловіка. В цей час, він наніс ОСОБА_11 один несильний удар в обличчя. Потерпілий продовжував утримувати його за руку, і він наніс сильніший удар кулаком в його обличчя. ОСОБА_11 став падати на нього, і він відштовхнувши того, ще раз ударив його кулаком. Потерпілий впав, після чого він наніс тому один чи два удари ногами в область спини-боку. Чи наносив удари з силою, пояснити не може. Далі, він пішов з місця події. Коли він уходив, ОСОБА_11 сидів на землі.

Спеціальної підготовки він не має. ОСОБА_11 фізично був більшим за нього, мав пакет, і він не знає, що в ньому могло бути. Вважає, що в той час загиблий уявляв для нього загрозу і він переживав за своє здоров'я. Був у стресовому стані, наслідків у виді травмування ОСОБА_11 не хотів.

Будучі додатково допитаним, обвинувачений дещо змінив свої показання та пояснив, що з загиблим ОСОБА_11 він раніше не знайомий, візуально його бачив.

Його дружина працює на Центральному ринку продавцем, і 22.09.2021 року, він зранку приїхав з нею на ринок допомогти. Його дружина розкладала речі з коробок. ОСОБА_11 підійшов до них та став заважати працювати дружині, а саме шпигав коробки з речами. Внаслідок цих подій, між ним та ОСОБА_11 виник словесний конфлікт, під час якого вони образили один одного в нецензурній формі.

Після конфлікту він проходив повз магазину «Ева», де потерпілий розбив пляшку, і погрожуючи, з «розочкою» в лівій

руці, почав на нього йти. Злякавшись за своє життя, він дістав газовий балончик та бризнув в його сторону. ОСОБА_11 підійшов та правою рукою схопив його за руку з балончиком. Висмикнувши руку, він правою рукою наніс Щербині три удари в область обличчя. Потерпілий від ударів не впав, а присів та продовжував утримувати його руку, і він наніс тому приблизно три удари ногами по тулубу.

Про скоєне жалкує. Засуджує свою поведінку. Тілесні ушкодження наносив ОСОБА_11 в якості самооборони, у відповідь на загрозу йому з боку потерпілого. Перебував у шоку і тому наносив удари. ОСОБА_14 у потерпілого не було «розочки», удари би не наносив. Коли він пішов, потерпілий сидів на асфальті.

З свідками по справі він раніше не знайомий. Не може пояснити, чому ті кажуть, що в момент нанесення Щербині ударів, той лежав на землі.

Вина обвинуваченого у скоєнні злочину при зазначених в сформульованому вище обвинуваченні, визнаного судом доведеним, підтверджується наступними доказами, які були предметом дослідження під час судового розгляду справи:

- показаннями свідка ОСОБА_15 яка пояснила суду, що вона працює продавцем в магазині, розташованому на Центральному ринку міста Кам'янське. Торгівельне місце розташовано по вулиці Мурахтова. Обвинуваченого знає як охоронця ринку. Потерпілий іноді купував в магазині товари, і до подій бачила його за півроку. Неприязливих стосунків з ними не було.

В осені 2021 року, в ранковий час, бачила загиблого який йшов здавати тару. Вона знаходилась на робочому місці, та почула як на вулиці щось «затарахтіло», і вона подумала, що хтось викинув сміття. Вона вийшла з магазину розібратись, де побачила обвинуваченого в цивільному одязі, який бив потерпілого. Потерпілий в цей час лежав на землі, ніякого опору побиттю не чинив. Бачила близько 3-4 ударів ногою в бік. Біля обвинуваченого знаходилась його дружина, яка відтягувала його від потерпілого, просила припинити побиття. В магазині були покупці, і вона повернулась в магазин. Далі потерпілий доповз до їх магазину, лежав та стогнав. Жінка, яка працює на прийомці макулатури його підвела, та кудись повела. Вона впізнала обвинуваченого в поліції. З нею

проводився слідчий експеримент, на якому вона пояснила все, що бачила та пам'ятала на той момент;

- показаннями свідка ОСОБА_16 яка пояснила суду, що з обвинуваченим та потерпілим раніше не знайома. Події про які вона розповідає відбулись давно, і тому вона розповідає те, що пам'ятає.

Вона є приватним підприємцем. На Центральному ринку міста в неї лоточок, де вона торгує продуктами харчування. Вранці сиділа в своєму лоточку, працювала за комп'ютером. Почула крики та одразу подивилась у вікно. Приблизно за два метри від вікна, вона побачила чоловіка який йшов по вулиці. До цього чоловіка ззаду підбіг обвинувачений, який щось голосно кричав та став бити потерпілого кулаками і ногами. Потерпілий ніяк не відповідав на удари, та від них впав. Удари були в спину та ще кудись. Скільки ударів було нанесено вона не рахувала. Вона та інші люди вийшли до бійки, стали казати: «Що ти робиш?», після чого обвинувачений припинив побиття та кудись пішов. Все відбулось швидко. Потерпілий залишився лежати на землі та стогнав. Крові на ньому вона не бачила. Далі підійшла жінка, яка працює на прийомці макулатури, підняла потерпілого та кудись повела. Вона впізнала обвинуваченого в поліції. З нею проводився слідчий експеримент, на якому вона пояснила все, що бачила та пам'ятала;

- показаннями свідка ОСОБА_17 який пояснив суду, що він працює вантажником на Центральному ринку міста. Обвинуваченого знав як охоронця ринку. Загиблого знав близько року, ніколи не бачив його агресивним. Неприязливих стосунків з ними не було.

В ранковий час 22.09.2021 року, він знаходився на вході в ринок з боку вулиці ОСОБА_18 . Бачив потерпілого який йшов з прийомки брухту на ринок. Почув крики, та повернувшись побачив, як обвинувачений схопив чоловіка за куртку і заваливши на землю, з силою наніс йому три удари рукою по тулубу та один удар по шиї. З чим це було пов'язано не знає. Обвинуваченого бачив ззаду, але впізнав його за одягом і зачіскою. Потерпілий кричав: «Що ти робиш?» Більше він нічого не бачив так як пішов у своїх справах.

Приблизно о восьмій ранку 23.09.2021 року бачив потерпілого, який лежав біля сміттєвих баків. Підійшов та виявив, що той

дихає. Це підтвердив і чоловік «бомж», який знаходився поряд. На слідстві він впізнав обвинуваченого за одягом та зачіскою;

- показаннями свідка ОСОБА_19 яка пояснила суду, що обвинуваченого раніше бачила, але особисто не знайома. Загиблого ОСОБА_20 знала. Вона працює на прийомці сировини. ОСОБА_20 здавав їй на прийомку пляшки, макулатуру, приходив майже кожен день, але в цей день не дійшов. Він був добрим, місця мешканка не мав. З обвинуваченим та потерпілим неприязливих стосунків не було.

Самих подій побиття вона не бачила. Прийомка, де вона працює, розташована неподалік місця події. В цей день, в ранковий час почула звук начебто розбитого скла. Вийшла на вулицю подивитись, що трапилось. Побачила пляшки які валялись на дорозі. ОСОБА_20 лежав під магазином. Коли підійшла до ОСОБА_20 , той попросив допомогти йому підвестись. Крові чи слідів побиття на ньому не бачила. Вона допомогла і ОСОБА_20 пішов в сторону баків зі сміттям. Наступного ранку дізналась, що ОСОБА_20 помер;

- показаннями померлого свідка ОСОБА_21 , надані слідчому судді відповідно до ст. 225 КПК України та дослідженими в судовому засіданні.

Свідок пояснив, що з загиблим ОСОБА_22 був знайомий, характеризує його як спокійну людину. ОСОБА_20 займався збором вторинної сировини та здачею на прийомку. Начебто мешкав в гуртожитку від заводу. З Агріпішиним він не знайомий. В день подій прийшов до прийомки по вулиці ОСОБА_18 . Прийомка закривалась о 13.00 годині, і вже не працювала. Працівник прийомки тітка ОСОБА_23 сказала, що ОСОБА_11 хтось побив, і вона відвела того до сміттєвих баків. Просила подивитись на нього. Він пішов до розташованих неподалік сміттєвих баків, які знаходяться біля гаражів по вулиці ОСОБА_18 , де побачив ОСОБА_11 . Той лежав брудний, казав, що в нього болить лівий бік. Видимих тілесних ушкоджень на ньому не бачив. Від виклику «швидкої» ОСОБА_20 відмовився, сказав, що пройде само. Далі він відходив, приходив. Щербина так і лежав. Ночував він поряд з ОСОБА_20 , та періодично за ним спостерігав. Зранку бачив, що він ще дихає. Через деякий час виявив, що ОСОБА_20 помер (т.2 а.с. 115-119);

- показаннями судово-медичного експерта ОСОБА_24 , який пояснив суду, що підтверджує висновки проведених ним медичних експертиз, при проведенні яких у загиблого виявлено перелом одного ребра в двох місцях та пошкодження селезінки. Ребро зламано від сильного механічного впливу, і енергія завданого удару передалась далі, внаслідок чого виник розрив селезінки. Виявлений перелом 10-го ребра не міг виникнути при падінні;

- витягом з ЄРДР від 01.09.2022 року, як підстави початку досудового слідства, з правовою кваліфікацією за ст. 121 ч.2 КК України, з фабулою, що 23.09.2021 року приблизно о 08.17 годині, по АДРЕСА_4 , на центральному ринку, біля гаражів виявлено чоловіка без ознак життя - ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , з встановленим діагнозом, «травма селезінки», «ушкодження внаслідок контакту з тупим предметом, намір невизначений» (т.2 а.с. 1);

- протоколом огляду трупу від 23.09.2021 року, яким зафіксоване розташування тіла ОСОБА_9 , його положення, зовнішній вигляд тіла, одяг, трупні плями, фото таблицею до слідчої дії (т.2 а.с. 9-17);

- протоколом огляду місця події від 24.09.2021 року ділянки місцевості по АДРЕСА_5 , яким зафіксована обстановка на місці вчинення злочину, фото таблицею до слідчої дії (т.2 а.с. 39-42);

- висновком судово-медичної експертизи №1073-Е від 29.09.2021 року, згідно якого на підставі даних судово-медичної експертизи по факту смерті ОСОБА_9 , з урахуванням додаткових методів дослідження, встановлено, що його смерть настала від тупої травми тулуба, яка супроводжувалася переломами 10 ребра ліворуч, раною селезінки, та ускладнилася внутрішньо-черевною кровотечею з гострою крововтратою, про що свідчать: виявлені пошкодження, наявність рідкої крові у черевній порожнині 1000 мл. рідкої та 800 г. рихлих згортків, рідкий стан крові, малокров'я внутрішніх органів, крововиливи під внутрішньою оболонкою серця.

Враховуючи виразність трупних явищ на час розтину: «...Трупні плями зникають та відновлюють свій колір через 27-30 секунд (12:20 год. 23.09.21р)...» та час огляду на місці виявлення: «... 23.09.2021р. Шкіряні покрови холодні на дотик на усьому протязі. Трупні плями блідо-синюшні помірно виражені на задніх бічних поверхнях тіла при 3-х кратному натисканні на

них динамометром силою 2 кг. на см² в продовж 3 сек. зникають та відновлюються через 3-5 секунд. Трупне залякання помірно виражене в усіх групах м'язів руйнується з зусиллям. Ознаки гниття не виражені (9:30)...»,

експерт вважає, що смерть його настала 23.09.2021 року у період часу близько 07.00-08.00 годин.

При дослідженні трупу знайдено: перелом 10-го ребра по заднє-пахвинній лінії та лопатковій лінії ліворуч, з крововиливом в міжреберні м'язи навколо, розміром 7,0х6,0 см., на шлунковій поверхні селезінки в верхній третині з розповсюдженням через ворота, горизонтально розташована рана у вигляді хвилястої лінії з дрібно зубчастими краями, відносно загостреними кутами, міжтканевими перетинками, рідкою кров'ю та дрібними, рихлими згортками в глибині, глибиною до 1,0 см., довжиною по зведенні країв 6,0 см.

Виявлена тупа травма тулубу з переломами 10 ребра ліворуч та раною селезінки з внутрішньо-черевною кровотечею відноситься до тяжких тілесних ушкоджень, по ознаці небезпеки для життя та в даному випадку призвела до смерті, утворилася від дії тупого твердого предмета (предметів) (про що свідчить: характер та локалізація пошкоджень, наявність переломів ребра, рани з дрібно зубчастими краями, відносно загостреними кутами, міжтканевими перетинками в глибині), давність утворення близько доби до настання смерті, про що свідчить характер пошкоджень та вираженість прижиттєвої реакції тканин в місцях пошкоджень (крововилив розповсюдженого характеру з вираженою ексудативною запальною реакцією, нейтрофільні лейкоцити у значній кількості, поодинокі макрофаги)

Виявлені тілесні ушкодження перебувають в причинному зв'язку з настанням смерті.

При судово-токсикологічному дослідженні крові трупа ОСОБА_9, виявлений етиловий спирт у концентрації 0,98%, що може відповідати легкому сп'янінню. Не виявлені: метиловий, ізопропіловий, пропіловий, ізобутиловий, бутиловий, ізоаміловий, аміловий спирти.

За життя хворів на цироз печінки на тлі персистуючого гепатита, виявлена темно клітинна мікроаденому у одному з наднирників (т.2 а.с. 64-70);

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.09.2021 року, відповідно до якого свідок ОСОБА_15 впізнала обвинуваченого ОСОБА_12 як чоловіка, котрий 22.09.2021 року, в ранковий час доби, на куті магазину «Продукти» по вулиці Мурахтова, наносив іншому чоловіку удари руками та ногами по тулубу (т.2 а.с. 44-47);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 24.09.2021 року, відповідно до якого свідок ОСОБА_15 знаходячись на місці події, розповіла про обставини, які відбувалися 22.09.2021 року, в ранковий час доби, біля магазину «Продукти», по АДРЕСА_3 .

В ранковий час 22.09.2021 року, вона перебувала в магазині. Почула, що пляшки б'ються на вулиці. Подумала, що хтось викинув їм пляшки та вирішила розібратись. Коли вийшла, потерпілий ОСОБА_20 стояв, прикриваючись рукою. Свідок показала, де саме стояв ОСОБА_20 - декілька метрів не доходячи до входу в магазин, де вона працює, та вказала на місце, де відбувалась бійка.

Розмістивши статиста (потерпілого), стоячи позаду нього, піднявши його праву руку над його головою, прикриваючи обличчя статиста, пояснила, що чоловік таким чином прикривався. Далі, свідок кулаками обох рук продемонструвала декілька ударів кулаками (нападника) по правій руці статиста, котрою він прикривався та зафіксувала кулак лівої та правої руки на правій руці статиста, пояснивши, що таких ударів було три.

Далі пояснила, що нападник почав бити потерпілого в спину, і коли він вже упав на праву сторону, та почав ногами бити в ліву сторону, вказавши на ліву бічну сторону тулуба залученого до слідчої дії статиста. Свідок продемонструвала декілька ударів кулаками в область спини статиста. Далі, свідок розмістила статиста (потерпілого) на праву бічну сторону тулубу, в положенні лежачи, обличчям до входу в магазин, та продемонструвала удари ногами, піднявши праву ногу приблизно на 20-25 см, від асфальтного покриття, після чого зафіксувала передню тильну частину стопи правої ноги в районі лівої бічної сторони тулуба статиста, продемонструвала удари ззаду наперед по відношенню тулуба потерпілого та пояснила, що таких ударів було 3-4. Коли нападник наносив удари, потерпілий знаходився у такому положенні як вказала. Потерпілий лежав, а молодий бив. Потерпілий лежав та

прикривав руками обличчя, так як в нього очі боліли. Зі слів потерпілого, пізніше дізналась, що йому розпилили сильно балончик, але як саме це відбувалося, вона не бачила.

Потім потерпілий якимось перейшов до вхідних дверей магазину, як упав. Вона декілька разів підходила до нього, казала: «ОСОБА_20, вставай, вставай, люди ходять, ти заважаєш», а той відповідав: «Я зараз не можу встати, в мене сильно пече обличчя, сильно болить спина»

Через деякий час прийшла жінка з прийомки та попросила встати, та допомагала йому перейти в інше місце (т.2 а.с. 71-75);

- висновком судово-медичної експертизи № 1073-Е-Д від 30.09.202 року, відповідно до якого враховуючи характер розташування пошкоджень, механізм пошкоджень, встановлено, що механізм їх виникнення не суперечить протоколу проведення слідчого експерименту за участю свідка ОСОБА_15 (т.2 а.с. 83-84);

Відео слідчого експерименту переглянуто в судовому засіданні.

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.09.2021 року, відповідно до якого свідок ОСОБА_16 впізнала обвинуваченого ОСОБА_12 як чоловіка, котрий 22.09.2021 року, в ранковий час доби, на куті магазину «Продукти» по вулиці Мурахтова, наносив іншому чоловіку удари руками та ногами по тулубу (т.2 а.с. 49-52);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 24.09.2021 року, відповідно до якого свідок ОСОБА_16 знаходячись на місці події, розповіла про обставини, які мали місце 22.09.2021 року, в ранковий час доби, біля магазину «Продукти», по вулиці Мурахтова 1А.

Свідок вказала на вікно магазину, де вона працює, в яке саме вона бачила подію. Почувши крики, вона подивилася через вікно та побачила як чоловік підходить та кричить: «Я тобі щось зроблю», та почав іншого чоловіка бити. Точний час події не пам'ятає. Скільки ударів вона не помітила. Удари наносились ззаду, і в праву половину, і в ліву половину. Свідок розмістила статиста (потерпілого) та кулаками обох рук продемонструвати дії нападника, зафіксувавши кулаки лівої та правої руки на спині статиста, а саме з лівої бічної сторони, правої бічної сторони та потім посередині спини. Пояснила, що так вона бачила зі своєї сторони.

Далі, вона дещо відволіклась, а коли повернулася то побачила, як він (нападник) без зупинки вже б'є його ногами на землі. Яку кількість ударів ногами було нанесено в ліву бічну сторону, сказати не може, оскільки, вона відволікалася, але точно більше двох. Свідок розмістила статиста (потерпілого) на асфальті, на правому боці, в положенні лежачі, та піднявши ногу на 15-20 см., від асфальтного покриття, зафіксувала передню тильну сторону стопи в області лівої бічної поверхні тулуба статиста, та пояснила, що саме так було нанесено удари лівою та правою ногою по всій області лівої бокової частини тулуба. В подальшому, потерпілий лежав перевернутий вниз обличчям. Нападник втік, а потерпілий скрючився і лежав на лівому боці. Вони вийшли, почали говорити йому: «Що ти на дорозі лежиш, машини їздять», а той у відповідь казав: «Мені погано, в мене очі балончиком оббризкали, я не можу піднятися»

Чоловіка вже не чіпали. Потім коли знову вийшли то побачили, що він ще лежить, сказали: « ОСОБА_25 ми тебе піднімемо, в інше місце переведемо», на що той відповів: «Я піднятися не можу» Через деякий час підійшла жінка з прийомки та сказала, що забере його до себе (т.2 а.с. 76-80);

- висновком судово-медичної експертизи № 1073-Е-Д-1 від 30.09.2021 року, відповідно до якого, враховуючи характер та розташування пошкоджень, встановлено, що механізм їх виникнення не суперечить протоколу проведення слідчого експерименту за участю свідка ОСОБА_16 (т.2 а.с. 85-87);

Відео слідчого експерименту переглянуто в судовому засіданні.

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 23.09.2021 року, відповідно до якого свідок ОСОБА_17 впізнав обвинуваченого Агріпішина, як чоловіка котрий 22.09.2021 року, в ранковий час, на куті магазину «Продукти» по вулиці Мурахтова, наніс передпліччям правої руки в область задньої частини шиї два удари та один удар в задню бічну частину тулуба його знайомому на ім'я ОСОБА_20 (т.2 а.с. 35-38);

- протоколом проведення слідчого експерименту від 23.10.2021 року, відповідно до якого знаходячись на місці події свідок ОСОБА_21 розповів відомі йому обставини. Пояснив, що він немає постійного місця мешкання та місця реєстрації. Заробляє на життя тим, що займається збором вторинної сировини. В зв'язку з чим багато часу проводить на центральному ринку м. Кам'янське, так як на вулиці ОСОБА_18, в гаражах розташована

приймальня вторинної сировини. У нього був знайомий на ім'я ОСОБА_22, з котрим спілкувався та неодноразово здавав макулатуру по вулиці Мурахтова.

22.09.2021 року, в денний час доби, ближче до обіду, він перебував біля пункту прийому вторинної сировини, де робітниця пункту на ім'я ОСОБА_26, розповіла йому, що ОСОБА_27 сильно заприскали очі газовим балончиком та побили. Попросила сходити на місце, котре розташоване неподалік пункту прийому вторинної сировини по вулиці ОСОБА_18, та поглянути на ОСОБА_11, так як йому було погано і він лежав неподалік пункту прийому металообробки, на кути неподалік смітників. З пункту прийому металообробки ОСОБА_20 було видно, однак він підійшов до нього ближче. ОСОБА_20 лежав на підлозі та йому було зле. Він запитав у ОСОБА_20, що трапилось, і той пояснив, що його побив хлопець та забризкав балончиком очі. Скаржився на біль в очах та на біль в лівій бічній частині тулуба, сказав, що йому дуже тяжко пресуватися. Він посидів з ОСОБА_20 приблизно хвилин 40, після чого повернувся в пункт прийому макулатури, де розповів тітці ОСОБА_26, що ОСОБА_20 лежить, але встати не може.

На протязі дня він від прийомного пункту далеко не відлучався та весь час знаходився біля ОСОБА_20, слідкував за ним, так як йому можливо була потрібна допомога. Також приносив ОСОБА_28. ОСОБА_20 постійно лежав в одному положенні та не рухався. До ОСОБА_20 крім нього ніхто не підходив та він самостійно нікуди не ходив. Пропонував йому викликати швидку допомогу, однак останній не захотів цього робити, говорив, що все пройде. Після 21.00 години, він заночував неподалік ОСОБА_20. На протязі ночі, до них ніхто не підходив, ОСОБА_20 вночі нічого не промовляв. З ранку побачив, що ОСОБА_20 лежить в тому положенні, в якому заснув. Підійшовши до нього помітив, що ОСОБА_20 без ознак життя. Котра була година він не знає, однак на вулиця вже було світло, та відчинявся прийомний пункт. Прийшов до прийомного пункту сповістив тітку ОСОБА_26, що ОСОБА_20 без ознак життя (т.2 а.с. 131-136)

Аналізуючи викладені докази за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюючи кожен доказ з

точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та їх взаємозв'язку, суд вважає, що вина ОСОБА_5 в судовому засіданні встановлена та підтверджена, а його умисні дії вірно кваліфіковано за ч.2 ст. 121 КК України, як заподіяння умисного тяжкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент заподіяння, що спричинило смерть потерпілого.

Питання правильної кваліфікації злочину завжди стратегічне при звинуваченні, а при загибелі потерпілого життєво важливе для підсудного.

Обвинувачений свою вину визнав частково, а саме не заперечуючи факт завдання Щербині ударів від яких той помер, відзначає, що його дії були продиктовані самозахистом. Потерпілий в цей день з ним конфліктував, зустрів на виході з ринку, розбивши скляну пляшку та зробивши таким чином небезпечний предмет «розочку», погрожував його здоров'ю та життю.

У висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів серед іншого звертається увага на те, що у викладі підстав для прийняття рішення необхідно надати відповідь на аргументи сторін та доречні доводи, які здатні вплинути на вирішення спору, та звертається увага та те, що згідно з усталеною практикою ЄСПЛ очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах.

В ході судового розгляду, відповідно до ст. 22 ч. 6 КПК України, п. 24 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Надточій проти України» та п. 23 рішення ЄСПЛ «Гурепка проти України», суд сприяв кожній із сторін мати розумну можливість відстоювати свою позицію у справі в умовах, які не ставлять її в суттєво менш сприятливе становище, порівняно з опонентом: були допитані свідки обвинувачення та захисту, обвинувачений, досліджені письмові докази надані стороною обвинувачення та захисту, переглянуті відеоматеріали, досліджено показання свідка надані слідчому судді. Проти закінчення з'ясування обставин та перевірки їх доказами, сторони кримінального провадження не заперечували.

Регламентований ст. 62 Конституції України, та закріплений у ст. 17 КПК України принцип презумпції невинуватості звільняє особу від обов'язку доводити свою невинуватість, усі сумніви щодо доведеності вини повинні тлумачитись на користь обвинуваченого.

Відповідно до ст. 94 КПК України жоден доказ не має наперед встановленої сили для суду.

Не визнання Агріпішиним своєї вини у скоєнні саме інкримінованого йому злочину, є його правом на власний розсуд формувати лінію свого захисту.

Показання обвинуваченого, показання свідків захисту, ретельно перевірені судом, та оцінені за тими ж правилами, що й усі докази, наявні у матеріалах кримінального провадження.

Допитані в судовому засіданні свідки захисту пояснили суду наступне.

Свідок ОСОБА_29 повідомив суду, що з обвинуваченим раніше знайомий. З потерпілим по справі не знайомий.

В вересні 2021 року, точну дату не пам'ятає, приблизно о 08.00-09.00 годині, він знаходився на території Центрального ринку м. Кам'янське, біля магазину «Ева» та бачив початок конфлікт між Агріпішиним та невідомим чоловіком. Невідомий чоловік розбив пляшку, тобто зробив «розочку», та почав підходити до ОСОБА_12 зі словами: «Я зараз тебе поріжу» Агріпішин дістав газовий балончик. Невідомий перебував від обвинуваченого на відстані близько семи метрів. Подальший розвиток конфлікту не бачив, так як пішов. З якої причини виник конфлікт, не знає. Агріпішина агресивним ніколи не бачив. Про невідомого чоловіка знає, що той на ринку дебоширив, мав конфліктний характер.

Свідок ОСОБА_30 пояснила суду, що обвинувачений ОСОБА_31 її чоловік. Загиблий був безхатьком, постійно п'яний, збирав макулатуру та був конфліктним.

22.09.2021 року, приблизно о 08.15 годині, вона приїхала на ринок разом з чоловіком. Поки вона паркувала автомобіль за магазином «Ева», чоловік пішов вперед. Коли вона пішла на ринок то побачила як ОСОБА_11 розбив пляшку, тобто зробив «розочку» та пішов на ОСОБА_32. Чоловік дістав балончик та забризкав з нього ОСОБА_11. Вона дуже злякалася. Чоловік

штовхнув ОСОБА_11, від чого той впав. Потім, вони з чоловіком з місця події пішли. Вона пішла на роботу, а чоловік пішов по своїх справах. Її чоловік ОСОБА_11 не бив.

До пояснень зазначених свідків суд відноситься критично, як до показань осіб, що або близько знайомі з обвинуваченим, чи перебувають з ним в сімейних стосунках, та своїми свідченнями намагаються нівелювати вину останнього у вчиненні тяжкого злочину, що потягло смерть людини.

Свідок захисту ОСОБА_33 пояснив суду, що він працює на ЦКР приблизно 7 років. Агріпішина бачив на ринку. Відносини хороші, характеризує його як спокійну людину. Потерпілого ОСОБА_11 також раніше бачив на ринку. Він був алкоголіком, конфліктною людиною, до всіх чіплявся. Приблизно за місяць до подій які розглядаються, бачив як ОСОБА_12 виводив ОСОБА_11 з бару, і останній лаявся. Сам конфлікт він особисто не бачив.

Зазначені пояснення стосуються характеристики загиблого, безпосередньо не відносяться до подій його травмування.

У системі судів загальної юрисдикції судова практика вищих судових інстанцій виступає орієнтиром як для нижчих судів, так і для інших правозастосовних органів. Згідно зі ст. 36 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів» Верховний Суд забезпечує єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

Розглядаючи позицію сторони захисту щодо ознак в діях Агріпішина необхідної оборони, суд звертається до правових позицій Постанови ВС від 12 травня 2020 року у справі №748/1226/18 стосовно такої оборони у ситуації бійки.

«Відповідно до частини 1 статті 36 КК необхідною обороною визнаються дії, вчинені з метою захисту охоронюваних законом прав та інтересів особи, яка захищається ... від суспільно небезпечного посягання шляхом заподіяння тому, хто посягає, шкоди, необхідної і достатньої в даній обстановці для негайного відвернення чи припинення посягання.

Частиною 2 статті 36 КК передбачено, що кожен має право на необхідну оборону незалежно від можливості уникнути суспільно небезпечного посягання або звернутися за допомогою до інших осіб чи органів влади для захисту від суспільно небезпечного посягання.

Водночас вирішення питання, чи перебував засуджений у стані необхідної оборони, залежить від сукупності обставин, установлених під час розгляду справи. Зокрема, на підставі всієї сукупності обставин має бути встановлено, чи зазнала особа посягання та чи були її дії зумовлені захистом від такого посягання»

Відповідно до правової позиції окресленої в Постанові ВС від 03 лютого 2022 року (справа 308/2231/18), «для вирішення питання про кваліфікацію складу злочину, зокрема щодо відсутності чи наявності стану необхідної оборони, перевищення її меж, суд у кожному конкретному випадку, враховуючи конкретні обставини справи, повинен здійснити порівняльний аналіз та оцінити наявність чи відсутність акту суспільно небезпечного посягання й акту захисту, встановити їх співвідношення, відповідність чи невідповідність захисту небезпечності посягання.

У разі, коли визначальним у поведінці особи було не відвернення нападу та захист, а бажання спричинити шкоду потерпілому (розправитися), такі дії за своїми ознаками не становлять необхідної оборони, вони набувають протиправного характеру і мають розцінюватись на загальних підставах»

За версією сторони захисту, відповідно до пояснень обвинуваченого, його дружини та свідка ОСОБА_34 , ОСОБА_11 застосовуючи небезпечний предмет розбиту скляну пляшку «розочку», погрожував життю та здоров'ю ОСОБА_12 .

Розглядаючи зазначену версію за тими ж правилами, що і версію сторони обвинувачення, суд зазначає наступне.

Обвинувачений первинно допитаний в судовому засіданні пояснив, що ОСОБА_11 під час нападу тримав «розочку» в лівій руці, в іншій утримував пакет. ОСОБА_11 схопив його рукою за руку в якій утримувався газовий балончик. ОСОБА_35 пляшка випала у нього з руки. В цей час, він наніс ОСОБА_11 один несильний удар в обличчя. Потерпілий продовжував утримувати його за руку, і він наніс сильніший удар кулаком в його обличчя. ОСОБА_11 став падати на нього, і він відштовхнувши того, ще раз ударив його кулаком. Потерпілий впав, після чого він наніс тому один чи два удари ногами в область спини-боку.

Будучі додатково допитаним в суді, ОСОБА_12 дещо змінив свої показання та зазначив, що ОСОБА_11 підійшов та правою рукою схопив його за руку з балончиком. Висмикнувши руку, він правою рукою наніс Щербині три удари в область обличчя. Потерпілий від ударів не впав, а присів та продовжував утримувати його руку, і він наніс тому приблизно три удари ногою по тулубу.

Зміна в показаннях обвинуваченого стосується продовження утримання ОСОБА_11 небезпечного предмету в руках, нанесення тому ударів обвинуваченим в момент, коли той присів поряд не випускаючи руку Агріпішина.

При звинуваченні у умисному заподіянні тяжких тілесних ушкоджень, які потягли загибель потерпілого, пояснення обвинуваченого, зміна ним своїх показань в суді та формування захисної лінії є для нього стратегічно та життєво важливою, але суд відноситься до них критично, аргументуючи це наступними доказами.

Відповідно до показань свідків ОСОБА_36 та ОСОБА_37, будь-яка зацікавленість яких в результатах розгляду справи відсутня, встановлено, що обвинувачений наздогнав ОСОБА_11, ударами кулаків збив потерпілого на землю та продовжив його побиття ногами. В час нанесення Агріпішиним ударів Щербині ногами, той лежав на асфальтному покритті, ніякого опору від побоїв обвинуваченим не чинив, чисельні удари приходились потерпілому в незахищену спину.

Відповідно до пояснень свідка ОСОБА_38, він почув крики, та повернувшись побачив, як обвинувачений схопив чоловіка за куртку і заваливши на землю, з силою наніс йому удари.

Свідок зазначає, що під час побиття потерпілий кричав: «Що ти робиш?»

Свідок ОСОБА_39 зазначає, що присутні при побитті ОСОБА_11 люди, також кричали Агріпішину: «Що ти робиш?»

На думку суду, зазначені оклики окремо свідчать про неадекватність дій обвинуваченого обставинці події яка склалась.

Допитаний в судовому засіданні судово-медичний експерт ОСОБА_40 зазначив, що ребро потерпілого зламано в двох місцях від сильного механічного впливу, і енергія завданого

удару передалась далі, внаслідок чого виник розрив селезінки. Виявлений перелом 10-го ребра не міг виникнути при падінні.

Всебічно розглядаючи версію сторони захисту, суд зазначає, що у випадку нападу ОСОБА_11 з небезпечним предметом в руках на обвинуваченого, право на необхідну оборону виникло у останнього з цього моменту.

Проте, судом встановлено, що і в цьому випадку право на необхідну оборону могло тривати до падіння ОСОБА_11, тобто фактичного закінчення ним суспільно небезпечного посягання і відсутності будь-яких активних дій з його боку стосовно обвинуваченого.

Заподіяння Агріпішиним потерпілому Щербині, який припинив посягання, тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили його смерть, свідчить не про перевищення меж необхідної оборони, а про умисел розправи, тобто вчинення обвинуваченим інкримінованого йому кримінального правопорушення.

В постанові ВС від 13.12.2022 року у справі N 676/1214/21 (провадження N 51-2401км22), фактично за аналогічних обставин, Суд висловив наступну правову позицію:

«Стан необхідної оборони може виникнути з метою захисту від суспільно небезпечного посягання, і при цьому для констатації перевищення меж необхідної оборони слід установити, що на момент вчинення захисних дій суспільно небезпечне посягання об'єктивно існувало, тобто вже розпочалося і ще не закінчилося. Право на необхідну оборону, яке виникло в засудженого з моменту нападу на нього потерпілого, тривало до падіння останнього та припинення будь-яких активних дій з його боку стосовно засудженого, тобто до моменту фактичного закінчення суспільно небезпечного посягання. Заподіяння засудженим потерпілому, який припинив посягання, тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили його смерть, свідчить не про перевищення меж необхідної оборони, а про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 121 КК»

Відповідно до чинного законодавства всі наявні в справі докази, які були зібрані органом досудового розслідування в підтвердження вини обвинуваченого, доводи сторони захисту, з метою з'ясування їх належності та допустимості, перевірені судом у відкритому судовому засіданні відповідно до ст. 23 КПК

України, за участю учасників кримінального провадження, і кожному з них судом була дана оцінка, як це вимагає ст. 94 КПК України, так як для прийняття правильного, неупередженого та остаточного рішення суду жоден доказ не має наперед встановленої сили.

Вважаючи достатньо забезпеченими в ході судового розгляду процесуальних прав сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, яке закріплено в ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

Стандарт доведення обвинувачення поза розумним сумнівом, який є усталеною правовою позицією (рішення «Кобець проти України» в тому числі), означає, що сукупність обставин справи, встановлена під час судового розгляду, виключає будь-яке інше розумне пояснення події, яка є предметом судового розгляду, крім того, що інкримінований злочин був вчинений і обвинувачений є винним у вчиненні цього злочину.

Законодавець вимагає, щоб будь-який обґрунтований сумнів у тій версії події, яку надало обвинувачення, був спростований фактами, встановленими на підставі допустимих доказів, і єдина версія, якою розумна і безстороння людина може пояснити всю сукупність фактів, установлених у суді, - є та версія подій, яка дає підстави для визнання особи винною за пред'явленим обвинуваченням.

Судом не встановлено об'єктивних фактів та достовірних доказів на підтвердження версії сторони захисту про напад потерпілого на обвинуваченого, перевищення останнім меж необхідної оборони при спричиненні ОСОБА_11 тяжких тілесних ушкоджень.

Суд вважає, що єдиною розумною та доведеною на підставі належних та допустимих доказів, є саме версія подій викладена в обвинуваченні визнаному судом доведеним умисне заподіяння потерпілому ОСОБА_11 тяжких тілесних ушкоджень, які потягли його смерть, вчинених Агріпішиним з непрямым умислом.

Будь-яке інше розумне пояснення подій, які є предметом цього розгляду, крім того, що інкриміноване кримінальне правопорушення було вчинено, і обвинувачений поза розумним сумнівом є винним у його вчиненні, судом виключається.

Враховуючи викладене, у відповідності до ч. 3 ст. 337 КПК України, для виходу за межі висунутого обвинувачення, чи його зміни, суд підстав не вбачає, оскільки в ході судового розгляду обставин, які б перешкоджали ухваленню справедливого судового рішення та захисту прав людини і її основоположних свобод, не встановлено.

Обставин, які б пом'якшували чи обтяжували покарання обвинуваченого Агріпішина, судом не встановлено.

Часткове визнання обвинуваченим, в розумінні кримінального законодавства не є щирим каяттям та осудом своєї протиправної поведінки.

Згідно ст. 65 КК України суд призначає покарання, враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

Відповідно до ст. 50 КК України, рішення суду про призначення покарання має на меті не тільки кару, з-поміж інших завдань, повинно досягти мети виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами.

Кримінальне правопорушення передбачене ч.2 ст. 121 КК України, віднесено законодавством до тяжких умисних злочинів та передбачає безальтернативне покарання у виді позбавлення волі на строк від 7 до 10 років.

За відсутністю підстав застосування ст. 69 КК України, суд призначає саме такий вид покарання і визначає його розмір в межах зазначеної санкції.

Вирішуючи питання про призначення обвинуваченому міри покарання, суд враховує характер скоєного ним кримінального правопорушення, його суспільну небезпечність, особу обвинуваченого, який є раніше не судимою особою, вину визнав частково, скарг за місцем мешкання на останнього не надходило, на обліку у лікарів психіатра та нарколога він не

перебуває, враховує відсутність обставин які б пом'якшували чи обтяжували його покарання.

На підставі повного аналізу досліджених матеріалів справи, враховуючи позиції державного обвинувачення та доводи сторони захисту, суд вважає, що подальше перевиховання та виправлення обвинуваченого можливо тільки шляхом призначення йому покарання у виді позбавлення волі, з відбуттям покарання в кримінально-виконавчій установі закритого типу.

При призначенні конкретній особі покаранні, тобто його індивідуалізації, виявляється каральна політика держави, яка поєднує в собі реалізацію різних цілей державного реагування на випадки вчинення злочинів, так як метою покарання згідно із законом України про кримінальну відповідальність є не лише кара, а й виправлення особи, запобігання вчиненню нею та іншими особами нових злочинів, і вона не може бути досягнута виключно за рахунок суворості призначеного покарання.

Правова система держави має забезпечувати баланс між суворістю та м'якістю заходів реагування на порушення кримінально-правових заборон і покарання, яке призначається особі, має бути справедливим.

У справі «Ізмайлов проти Росії» ЄСПЛ вказав, що «для того, щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий надмірний тягар для особи», і суд враховуючи принцип індивідуалізації покарання, не визначає його міру, яка б була значно вищою за мінімально встановлену санкцією ч.2 ст. 121 КК України.

Суд вважає, що саме таке покарання є законним, справедливим та достатнім, для подальшого виправлення обвинуваченого та попередження вчиненням нового злочину.

Речові докази та процесуальні витрати по справі відсутні.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлявся.

На стадії досудового розслідування відносно обвинуваченого застосовано запобіжний захід у виді домашнього арешту, який також обирався Агріпішину під час судового розгляду справи.

Відповідно до ч.7 ст. 72 КК України, домашній арешт зараховується судом у строк покарання за правилами,

передбаченими в частині першій цієї статті, виходячи з такого їх співвідношення - три дні цілодобового домашнього арешту відповідають одному дню позбавлення волі.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 373-374 КПК України, суд -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винним у пред`явленому обвинуваченні за ч.2 ст. 121 КК України та призначити йому покарання у виді 8 років позбавлення волі.

Початок строку відбуття призначеного ОСОБА_5 покарання, рахувати з моменту приведення вироку до виконання.

В строк відбуття призначеного судом покарання, відповідно до ст. 72 ч. 7 КК України, зарахувати строк запобіжного заходу обраного ОСОБА_5 у виді цілодобового домашнього арешту, з 07.10.2021 року до 22.01.2022 року, з 27.01.2022 року до 24.03.2022 року, включно, з розрахунку трьох днів такого запобіжного заходу за один день позбавлення волі.

До набрання вироком законної сили, захід забезпечення кримінального провадження відносно засудженого ОСОБА_5 , не обирати.

Вирок суду може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду, через Заводський районний суд м. Дніпродзержинська, протягом 30 днів з дня його проголошення. Законної сили вирок суду набирає після закінчення строку його оскарження.

Вирок суду підлягає негайному врученні обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Дата ухвалення рішення	05.04.2024
------------------------	------------

Оприлюднено	12.04.2024
-------------	------------

Судовий реєстр по справі —
208/9055/21

Вирок від 05.04.2024

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Ухвала від 27.10.2021

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

